

OFICIS ARTESANS

La primera bóta que va fer no li va sortir com ell desitjava, però això no el va fer desistir i va intentar-ho fins que va sortir-li com ell volia. L'ofici de boter no és gens fàcil. Cal tenir bones mans, intuïció i bon domini dels materials, com ara la fusta. En Sisco quan acabava una bóta es trobava tan satisfet del que havia fet, que li sabia greu vendre-la. Ens comenta que en un dia podia fer un parell de bótes que en aquells temps valien 325 ptes. cada unitat, en canvi una portadora, que era l'altre objecte també elaborat pel boter valia 65ptes.

Tot fent l'entrevista ens explica com feia la bota: S'utilitzava fusta de castanyer, que segons ell era la més idònea. Les dogues en forma rectangular havien de ser més estretes dels extrems i més amples del mig. Aquí entrava la vista de l'operari al fer-ho, calia que quedés estèticament bé. Després es passava a muntar-ho, totes ben juntes i posar els cercols de ferro. També calia l'ajuda del foc i amb un torn anar estrenyent bé els cercols. Mentres es feia això calia anar refredant amb aigua, ja que podia cremar-se... Una vegada fet això, s'igualaven els caps amb el ribot per fer el calze, on hi van collats els cabessals que faran de tapadores. En fi, que tot quedi subjecte i no hi hagi pèrdues de líquid. I per últim els guarniments d'acabat característics que hi posava l'amic Sisco.

Les eines que utilitzava en l'ofici eren el torn, galzadors, ribots, eines per picar les testes, etc. en fi, diferents eines cadascuna amb la seva funció i que l'amic Sisco ens mostra tot explicant-nos els anys que fa que funcionen, durant tota la seva vida professional. Una vida professional marcada per les circumstàncies que li han tocat viure. En tot i això, es sent satisfet de fer aquest ofici. Li sap greu que oficis com aquest es perdin, però això és el progrés, amb el qual no si pot lluitar.

Però amb el que si ha lluitat el nostre invitat d'avui és en aprendre l'ofici pràcticament per ell mateix, en fer-se camí a la vida superant els obstacles que li han tocat viure, i en definitiva en guanyar-se un nom que aquí al nostre poble serà molt difícil d'esborrar.

I aquest nom no és altre que el de Francesc Baella, més conegut com el Sisco l'últim boter del nostre poble.

JOAN FONTANET I PARIS

**ES BUSQUEN NOIES PER
A COMPARTIR PIS A
ARTESA DE SEGRE**

Raó: Telf. 32 02 45